

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/40/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117201659
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117201659.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., v spore žalobcu Ľ. Š. I., T.: XX.XX.XXXX, H. G. V. XX, D. Š., právne zastúpeného: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA VAL'O & PARTNERS s.r.o., so sídlom Konštantínova 3, Prešov, IČO 36 868 434, proti žalovanej I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XXX, D. D., zastúpenej: N. D. W., I., T.. XX.XX.XXXX, H. Y. X, C., o zaplatenie 4.714 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 19C/3/2017-100 zo dňa 18.10.2018 takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie voči výroku II., ktorým sú prvej inštancie konanie v časti zastavil.

Vo zvyšku, t.j. vo vyhovujúcom výroku I. a v súvisiacom výroku III. o nároku na náhradu trov konania rozsudok zrušuje a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) prvým výrokom napadnutého rozsudku určil, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 4.714 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 06.01.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom konanie o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 4.714 eur vo výške 5 % ročne od 01.01.2017 do 05.01.2017 zastavil. Tretím výrokom žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že predmetom konania je nárok žalobcu z dedičskej dohody uzavretej dňa 23.05.2007 v konaní vedenom pod sp. zn. XXD/XXX/XXXX; S. XX/XXXX, kde strany sporu sú dedičmi po nebohom F. I.; Z obsahového, gramatického a právneho výkladu dedičskej dohody uzavretej pod bodom 4 Osvedčenia o dedičstve, nemožno inak ako deklarovat', že ak žalovaná za nehnuteľnosti, ktoré získala na základe dedičskej dohody, získa určitý finančný alebo naturálny obnos, uspokojí zákonný podiel ostatných dedičov a zároveň sa zaväzuje, že nehnuteľnosti, ktoré týmto konaním nadobudla, neprevedie na iné osoby, ani blízke bez ich súhlasu a bez toho, aby ich podiely vyplatila podľa obvyklej ceny v čase vykonania prevodu s tým, že lehota na vyplatenie sa stanovuje 1 mesiac od vykonania úkonu, ktorý bude znamenať zmenu vlastníckeho práva.

Pokiaľ sa teda žalovaná zúčastňovala pozemkových úprav, mohlo sa tak stať iba a len na základe toho, že sa v dedičskom konaní na základe dedičskej dohody stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, ktorých sa úpravy týkali a len preto mohla získať v zmysle projektu pozemkových úprav D. D. zapísaných do katastra v decembri nové parcely, a to tieto: parcela č. XXXX o výmere XXXX m² v podiele 1/1; parcela č. XXXX/X o výmere XXXX m² v podiele 1/1; parcela č. XXXX/X o výmere XXXX m² v podiele 1/1; parcela č. XXXX o výmere XXXX m² v podiele 1/1; parcela č. XXXX o výmere XXXX m² v podiele 1/1; parcela č. XXXX o výmere XXXX m² v podiele 1/1.

Podľa projektu pozemkových úprav katastrálneho územia D. D. boli všetky pozemky, ktorých sa stala výlučnou vlastníčkou dedičskou dohodou predmetom projektu pozemkových úprav a tieto v rámci pozemkových úprav dostali nové parcelné čísla, toto zodpovedá účelu pozemkových úprav, ktorým

je sceľovanie pozemkov, tak ako je to aj vysvetlené na internetovej stránke www.pozfond.sk <<http://www.pozfond.sk>> Slovenského pozemkového fondu, a ako to aj to vysvetlil V. C. M. v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 7C/23/2017.

Podstatnou skutočnosťou nie je parcelné číslo nehnuteľnosti, ale či sa skutočne jedná o tú istú nehnuteľnosť, a to v danom prípade svedok V. M. potvrdil a vyplýva to aj z projektu úprav: tá nehnuteľnosť, ktorá je predmetom predaja v kúpnej zmluve uzavretej medzi žalovanou a obchodnou spoločnosťou V. R., a. s. pochádza z pôvodnej parcely a je s ňou totožná. Ak teda získala žalovaná predajom tejto nehnuteľnosti finančný obnos, mala každému z účastníkov dedičskej dohody vyplatiť na neho pripadajúci podiel.

Uzavrel, že ak teda žalovaná za predmetnú nehnuteľnosť obdržala sumu 47.000 eur, tak 1/7 z tejto sumy patrí žalobcovi a táto sedmina predstavuje sumu 6.714 eur, a ak teda vyplatila žalovaná žalobcovi 2.000 eur, zostáva mu dlžná 4.714 eur.

Preto súd prvej inštancie poskytol nároku žalobcu v celom rozsahu ochranu. Žalobcovi zároveň aj priznal nárok na úroky z omeškania po čiastočnom späťvzati žaloby v tejto časti, o ktorom rozhodol podľa § 144 a 145 CSP.

Pri právnom posúdení odkázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 482, § 34, § 36, § 37, § 39, § 488 a na ust. § 11 zákona č. 330/1991 Zb. O úrokoch z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na Nariadenie č. 87/1995 Z.z.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP, podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca mal vo veci plný úspech, priznal mu súd voči žalovanej nárok na 100% náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z dôvodu jeho arbitrárnosti. Uviedla, že súd sa nezaoberal podstatou veci a navyše si osvojil aj tvrdenie svedka, ktorý svojou výpoveďou nepotvrdil existenciu skutočnosti na uplatnenie si nároku dediča vyplývajúceho z dedičského konania XXD/XXX/XXXX zo dňa 23.05.2007, ale naopak, toto jeho svedectvo potvrdilo podstatu vzniku nového vlastníckeho práva na základe iného nadobúdacieho titulu ako z dedičstva, čím bol preukázaný zánik nároku žalobcu voči žalovanej v požadovanom rozsahu. Mala za to, že ak sa zmení tvar parcely, ak novovytvorená parcela neleží na pôvodnej z parcel, ktoré boli predmetom dedenia, tak je jednoznačne preukázaný vznik nových parcel a teda aj nového vlastníctva a tomu zodpovedá aj titul nadobudnutia uvedený na liste vlastníctva číslo XXXX. Jej záväzok vyplývajúci z osvedčenia o dedičstve sa vzťahuje výlučne na pozemky uvedené v predmetnom osvedčení o dedičstve, záväzok nad rámec pôvodných parcel v zmysle toho zanikol. Kúpnu zmluvou zo dňa 05.12.2016 nadobudla kúpnu cenu vo výške 47.000 eur za pozemok parcely KNC XXXX orná pôda XXXX m², v tom čase bola táto parcela zapísaná na LV č. XXXX a vlastníctvo nadobudnuté rozhodnutím B. XXXX/XXX-XXX/ZJ zo dňa 29.10.2012. Uviedla, že žalobca môže byť uspokojený v zmysle nároku uplatneného žalobou, ale len z tej časti pôvodnej parcely, ktorá bola predmetom dedenia, nakoľko parcela KN-C č. XXXX orná pôda XXXX m² nie je totožná s parcelou z dedičstva, je len vytvorená z časti pôvodnej parcely z dedičstva a z časti z iných parcel, ktoré nikdy neboli predmetom dedenia. Uvedené je evidentné a aj preukázané bežne pohľadom.

Žalovaná navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietla a žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala svoje tvrdenia o tom, že sa nejedná o totožné parcely. Navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že s jeho stanoviskom naďalej nesúhlasí, keďže zastáva presne opačný názor a vyjadrovať sa k ich odôvodneniu nemá teda zmysel, nakoľko všetko potrebné pre odvolací súd podľa jej názoru uviedla v odvolaní.

5. V stanovisku k vyjadreniu žalovanej žalobca uviedol, že trvá na svojom stanovisku a navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdiť a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalovaná vo vyjadrení k stanovisku žalobcu uviedla, že zotrváva na svojom stanovisku uvedenom v odvolaní.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o existencii dôvodu pre odmietnutie odvolania v časti a vo zvyšku o existencii dôvodu pre jeho zrušenie a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Žalovaná podala odvolanie voči rozsudku v celom rozsahu.

Výrokom, ktorým súd zastavil konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 4.714 eur vo výške 5 % ročne od 1.1.2017 do 5.1.2017, realizovaným na základe dispozičného úkonu žalobcu, nebolo rozhodnuté v neprospech žalovanej, ak podala odvolanie aj voči tomuto výroku, znamená to, že nebola v tejto časti stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, preto odvolací súd jej odvolanie odmietol.

9. Vo zvyšku bola odvolacia argumentácia žalovanej koncentrovaná na tvrdenia o nesprávnosti skutkových zistení z dôkazov, ktoré boli vykonané a nesprávnosti právneho posúdenia predmetu sporu.

10. Nesprávnym právnym posúdením, zakladajúcim odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho na posudzovaný predmet sporu interpretoval.

11. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní.

Za skutkové zistenie, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní je potrebné považovať výsledok hodnotenia dôkazov, ktorý nezodpovedá ust. § 188 ods. 1 a § 191 ods. 1 CSP.

Podľa § 188 ods. 1 CSP, súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

12. V ust. § 188 ods. 1 CSP je vyjadrená zásada priamosti, ktorá určuje, že dokazovanie zásadne vykonáva súd, ktorý rozhoduje o konkrétne prejednávanej veci, čím sa sleduje naplnenie požiadavky, aby súd rozhodoval na základe bezprostredne získaných poznatkov a vychádzal len z dôkazov vykonaných pred ním.

13. Zo spisu vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami - spisom XXD/XXX/XXXX, osvedčením o dedičstve vo veci XXD/XXX/XXXX, kúpnu zmluvou z 5.12.2016, výzvou na zaplatenie pohľadávky, mimosúdnou pokonávkou, listom vlastníctva, projektom pozemkových úprav a korešpondenciou strán sporu.

14. Skutkové zistenia, ktoré boli podstatou jeho právneho posúdenia, to, či žalovaná kúpnu zmluvou uzavretou so spoločnosťou V. R., a.s. previedla nehnuteľnosť získanú v pozemkových úpravách práve za tú, resp. tie nehnuteľnosti, ktoré nadobudla v dedičskom konaní so záväzkom vyplatiť pri jej scudzení za ňu získaný obnos ostatným dedičom (t.j. aj žalobcovi) založil súd na základe vysvetlenia V.. M., v konaní vedenom na súde po sp. zn. 7C/23/2017 konštatujúc, že tento svedok túto skutočnosť potvrdil (bod 27 rozsudku).

Súd prvej inštancie však dokazovanie výsluchom žiadneho svedka nerealizoval, žalovaná pritom už vo vyjadrení k žalobe namietala, že parc. KNC XXXX nie je totožná s parc. KNE XXXX/X, čo má vyplývať aj z grafického zobrazenia, ktoré žalobca súdu predložil. Svoje rozhodnutie tak založil na skutočnostiach, ktoré z dokazovania ním realizovaného nevyplývali. Hodnotiacia úvaha súdu musí však vychádzať z riadne zisteného skutkového stavu, musí byť preskúmateľná a musí zodpovedať zásadám formálnej logiky.

15. Súd prvej inštancie sa zásadami vyžadovanými zákonom v zmysle prijatia záveru o pravdivosti žalobcom tvrdených skutočností neriadil, dôkazmi overený skutkový stav je pritom základným predpokladom pre jeho rozhodnutie.

Odvolačný súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a postupom podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. V priebehu ďalšieho konania bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať dôvodnosťou žalobou uplatneného nároku. Rozhodne na základe výsledkov procesnej aktivity sporových strán. Na žalobcovi je dôkazné bremeno k vlastnému tvrdeniu o tom, že parcela, ktorá bola predmetom prevodu zo žalovanej na tretiu osobu, vznikla z pôvodnej parcely, ktorú nadobudla v dedičskom konaní, a pokiaľ áno, v akom rozsahu, na žalovanom je vyvrátenie tvrdenia žalobcu, pokiaľ bude ním preukázané. Až tak bude možné posúdiť, či dôsledkom prevodu nehnuteľnosti realizovaného žalovanou je vznik nároku uplatnený žalobcom a ak áno, v akom rozsahu.

Písomné vyhotovenie rozhodnutia bude zodpovedať náležitostiam vyplývajúcim z ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo jasné, zrozumiteľné a preskúmateľné.

17. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách celého konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak.

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.